

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/88/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111217986
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1111217986.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci žalobcu: T. A. T., K. B. I. XXXX/X, E., proti žalovanému: Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava, o úpravu pracovného posudku, takto

r o z h o d n u t i e :

Súd konanie o návrhu žalobcu na zámenu žalovaného z pôvodného žalovaného Ministerstvo zahraničných vecí SR na štát - Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR, doručeného súdu dňa 8.4.2013, z a s t a v u j e .

Súd návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 6.6.2011 domáhal od odporcu označeného ako Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava, úpravy obsahu pracovného posudku z 27.1.2011 nasledovne:

- Úroveň kvality plnenia administratívnych úloh a dodržiavanie termínov "neboli" (zmeniť na "boli") na požadovanej úrovni.
- Celkový prístup k pracovným povinnostiam bol "s výhradami" (zmeniť na "bez výhrad a aktívny"), najmä v súvislosti s výkonom manuálnej práce vyplývajúcej z plnenia úloh funkcie technika.
- Disciplína a prístup ku kolektívu "boli s problémami"(zmeniť na "boli bez problémov na požadovanej úrovni").
- Výsledok hodnotenia "C s výhradami" (zmeniť na stupeň "A").

Svoj návrh odôvodnil tým, že bol v pracovnom pomere s Ministerstvom zahraničných vecí na dobu určitú od 1.4.2009 do 31.3.2011, pričom bol na plnenie pracovných povinností vyslaný do Moskvy. Pred skončením pracovného pomeru mu zamestnávateľ vydal pracovné hodnotenie zo dňa 27.1.2011, ktoré prevzal dňa 11.3.2011, kedy sa dozvedel o jeho obsahu. Hodnotenie mu nebolo oznámené ústne. Obsah posudku ho nepríjemne prekvapil, pretože v ňom bolo opísaný negatívne. Nesúhlasil s ním a svoje námietky vyjadril písomne priamo v hodnotení pri jeho prevzatí, následne mailovom dňa 18.3.2011 a nakoniec písomne dňa 20.5.2011. Zamestnávateľ na jeho námietky reagoval dňa 24.3.2011 a 26.5.2011, tak, že zotrval na negatívnom pracovnom posudku. On s týmto pracovným hodnotením nesúhlasil, bol presvedčený, že je zlou pozíciou pre jeho ďalšie profesijné uplatnenie v živote. Uviedol, že svoje pracovné povinnosti si vždy plnil zodpovedne a včas, na požadovanej úrovni, bez výhrad a s aktívnym prístupom, čo môžu potvrdiť jeho spolupracovníci zo zastupiteľského úradu v Moskve.

Podaním doručeným súdu dňa 8.4.2013 žalobca upresnil označenie odporcu tak, že správne označenie žalovaného v tomto konaní je Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava.

Žalovaný žiadal návrh zamietnuť. Namietal, že hodnotenie zamestnanca zo dňa 27.1.2011 nie je pracovným posudkom podľa § 75 Zákonníka práce vypracovaným v súvislosti so skončením pracovného pomeru, ale hodnotením zamestnanca vypracovaným podľa § 27 ods. 1 zákona č. 151/2010 Z.z. o zahraničnej službe a Internej smernice č. 71/2010 zo dňa 28.6.2010, je hodnotením kvality práce a neexistuje zákonný nárok na jeho opravu.

Súd rozsudkom č.k. 12C 88/2011 - 37 zo dňa 17.4.2013 žalobný návrh voči Slovenskej republike zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Súd žalobný návrh voči Slovenskej republike zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Na základe vykonaného dokazovania mal totiž za preukázané, že žalobca bol v pracovnom pomere s Ministerstvom zahraničných vecí SR a pracovné povinnosti plnil z zahraničnej služby, preto keď žalobca žalobný návrh o opravu pracovného posudku dňa 8.4.2013 upresnil tak, že žalovaným je Slovenská republika, uplatnil návrh voči žalovanému, ktorý nie je v spore pasívne legitímovaný. Pre úplnosť súd uviedol aj dôvody zamietnutia návrhu v prípade správne označeného odporcu, zamestnávateľa žalobcu: Ministerstva zahraničných vecí SR.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Co 352/2013 -58 zo dňa 3.9.2013 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vytýkal súd prvého stupňa, že po upresnení označenia žalovaného žalobcom a uvedením, že správne označenie žalovaného je Slovenská republika zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR rozhodol bez toho, aby sa zaoberal procesným návrhom žalobcu na zámenu účastníkov konania na strane žalovaného z pôvodne označeného žalovaného Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava na Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava. Uložil preto súdu prvého stupňa zaoberať sa týmto návrhom. K dôvodom zamietnutia návrhu v prípade správne označeného odporcu, zamestnávateľa žalobcu: Ministerstva zahraničných vecí SR, sa odvolací súd nevyjadril.

Podaním doručeným súdu dňa 14.2.2014 žalobca súdu oznámil, že netrvá na návrhu na zámenu žalovaného zo dňa 8.4.2013, tento návrh berie späť a trvá na návrhu voči žalovanému Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava. Súd preto konanie o návrhu žalobcu na zámenu žalovaného z pôvodného žalovaného Ministerstvo zahraničných vecí SR na štát - Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR, doručeného súdu dňa 8.4.2013 v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil a rozhodol o pôvodnom návrhu voči žalovanému: Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká 2, Bratislava..

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, formulárom hodnotenia zamestnanca zo dňa 27.1.2011, nesúhlasom žalobcu zo dňa 18.3.2011, mailovou správou žalovaného zo dňa 24.3.2011, žiadosťou žalobcu o úpravu formulára hodnotenia zamestnanca zo dňa 20.5.2011, odpoveďou žalovaného zo dňa 26.5.2011, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 12.7.2011, stanoviskom OSUR zo dňa 6.7.2011, smernicou MZV č. 71/2010, pracovnou zmluvou žalobcu zo dňa 31.3.2009, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 9.3.2010, opisom pracovných činností žalobcu, pracovným hodnotením zamestnanca zo dňa 15.3.2011 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca bol v pracovnom pomere s Ministerstvom zahraničných vecí SR na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.3.2009, č. PZ: 020/2009, ako samostatný odborný zamestnanec, s miestom výkonu práce priestory MZV SR v Bratislave, rozšírené o priestory zastupiteľského úradu Moskva. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú od 1.4.2009 do 31.3.2010. Platové podmienky a plat určil zamestnávateľ osobitným rozhodnutím podľa zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme. Podľa bodu 6 tejto pracovnej zmluvy bolo dojednané, že pre tento pracovný pomer platia ustanovenia zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme, Zákonník práce a vnútorné predpisy zamestnávateľa. Podľa bodu 9 tejto pracovnej zmluvy žalobca podpisom pracovnej zmluvy potvrdil, že bol oboznámený so všetkými právami a povinnosťami, ktoré pre neho vyplývajú z tejto pracovnej zmluvy, zo Zákonníka práce, zákona č. 552/2003 Z.z. a zákona č. 553/2003 Z.z.

Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 9.3.2010 bol pracovný pomer žalobcu predĺžený do rozhodnutia o zrušení pracovného miesta, najdlhšie však do 31.3.2011.

Z opisu pracovnej činnosti žalobcu súd zistil, že žaloba vykonával pracovné činnosti remeselné, manuálne alebo manipulačné s prevahou fyzickej práce. Bol zaradený na organizačnom útvare ZÚ Moskva, druh práce: technik, platová trieda a stupeň:7.

Z formulára hodnotenia zamestnanca zo dňa 27.1.2011 súd zistil, že veľvyslanec B. M., vykonal hodnotenie žalobcu za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010, pričom uviedol že kvalita plnenia administratívnych úloh a dodržiavanie termínov neboli na požadovanej úrovni, že celkový prístup k pracovným povinnostiam bol s výhradami, najmä v súvislosti s výkonom manuálnej práce vyplývajúcej z plnenia úloh funkcie technika, disciplína a prístup ku kolektívu boli s problémami. Výsledok hodnotenia: "C s výhradami".

Žalobca formulár hodnotenia zamestnanca zo dňa 27.1.2011 prevzal dňa 11.3.2011 a k hodnoteniu sa vyjadril priamo na formulári tak, že s hodnotením nesúhlasí, je nepravdivé, zavádzajúce a neprofesionálne, hodnotiteľ bol nesprávne informovaný o jeho práci, hodnotenie nepovažuje za objektívne, cíti sa poškodený.

Mailom zo dňa 18.3.2011, žalobca svoj nesúhlas s hodnotením zamestnanca zo dňa 27.1.2011, oznámil aj zamestnávateľovi. Uviedol, že v plnení administratívnych úloh bol tým, ktorý zaviedol na veľvyslanectve štábnu kultúru a vypracoval vzory nových tlačív, ktoré sa doteraz používajú. Čo sa týka manuálnej práce, tú nemá v pracovnej náplni. Na dodržiavanie disciplíny nebol ani raz upozornený, prístup ku kolektívu mal vždy pozitívny. Za toto hodnotenie podá na veľvyslancu trestné oznámenie.

Ministerstvo zahraničných vecí SR mailom dňa 24.3.2011 žalobcovi oznámilo, že hodnotenie kvality pracovných úloh zamestnancov je regulované vnútorným predpisom - Smernicou č. 71/2010 zo dňa 28.6.2010, ktorou sa vydáva Kariérny poriadok MZV SR. Popísal kritéria na základ ktorých sa hodnotenie vykonáva, kto ho vykonáva a uviedol, že nie je voči nemu opravný prostriedok.

Žalobca písomne dňa 20.5.2011 požiadal ministra zahraničných vecí SR o úpravu formulára hodnotenia zamestnanca, doručeného mu dňa 18.3.2011 a žiadal o jeho úpravu a doplnenie tak, ako v tomto konaní.

Ministerstvo zahraničných vecí SR dňa 26.5.2011, listom č. 281.989/2011-OSUR, zopakoval obsah svojho oznámenia zo dňa 24.3.2011.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že medzi ním a veľvyslancom bola osobná averzia, veľvyslanec voči nemu uplatňoval bossing. Za hodnotené obdobie nedostal žiadne upozornenie, nikto mu nedostatky v práci nevytykal, neboli od neho žiadané žiadne zlepšenia.

Z pracovného hodnotenia žalobcu zo dňa 15.3.2011, vypracovaného pri skončení pracovného pomeru žalobcu veľvyslancom B. M., hodnotené obdobie: 1.4.2009 - 31.3.2011, súd zistil, že žalobca počas dočasného vyslania vykonávala agendu technika na ZÚ Moskva. Zabezpečovala prevádzku a opravy vysokotlakových horúcovodných systémov, ústredného vykurovania, chladenia a vzduchotechniky, riadil pridelených miestnych zamestnancov, zabezpečovala dodávky, nákup a meranie spotreby energie, tepla a pitnej vody, kontrolu ich racionálneho využívania, dozor nad drobnými stavbami, stavebnými úpravami, udržiavacími prácami na objektoch ZÚ Moskva. Podieľal sa na vypracovávaní plánov bežných, stredných a generálnych opráv a rekonštrukcií. Zabezpečoval čistotu a poriadok v objektoch ZÚ, vykonávala domovnícku službu. Žalobca pri plnení pracovných úloh prejavil požadované znalosti v administratívnej, technickej a organizačnej činnosti výkonu agendy. Výhrady k plneniu služobných povinností možno konštatovať pri výkone manuálnej činnosti, ktorá j súčasťou výkonu práce technika. V pracovnom kolektíve sa prejavil ako silnejšia individualita, no nielen v pozitívnom smere. Vzťahy s kolegami možno hodnotiť ako štandardné. Rezervy sa prejavili pri plnení úloh, ktoré boli zadané v rozpore s jeho názorom. Dodržiavanie etického kódexu považujeme za nedostatočné, najmä v súvislosti so svojvoľným opustením miesta dočasného vyslania. Záverečné hodnotenie: Žalobca má predpoklady rastu v oblasti, ktorú na ZÚ Moskva zabezpečoval a získané skúsenosti z pôsobenia na ZÚ Moskva môže uplatňovať a zdokonaľovať v jeho ďalšej praxi. Pre bezproblémové pôsobenie v pracovnom kolektíve, najmä vo vzťahu k vedúcim zamestnancom, je z jeho strany nevyhnutné zmeniť prístup k realizácii zadaných úloh a spôsob komunikácie so zástupcami zamestnávateľa.

Podľa §1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sú pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone verejnej služby podľa § 3 ods. 1 zákonníka práce.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 151/2010 Z.z. zákona o zahraničnej službe, zahraničná služba je štátna služba podľa osobitného predpisu (Zákon č. 400/2009 Z.z.) alebo výkon práce vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu (zákon č. 552/2003 Z.z, 553/2003 Z.z.) ak sú vykonávané na zastupiteľskom úrade. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 151/2010 Z.z. zákona o zahraničnej službe, zamestnancom v zahraničnej službe je štátny zamestnanec vykonávajúci štátnu službu na zastupiteľskom úrade alebo zamestnanec vykonávajúci práce vo verejnom záujme na zastupiteľskom úrade.

Podľa § 27 ods. 1, 2 zákona č. 151/2010 Z.z o zahraničnej službe, ministerstvo vykonáva hodnotenie kvality vykonávania štátnej služby a práce vo verejnom záujme a plnenia jednotlivých úloh v rámci tohto vykonávania, a to vo vzťahu k štátnym zamestnancom v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo, a zamestnancom vykonávajúcim práce vo verejnom záujme, ktorých zamestnávateľom je ministerstvo, Podrobnosti o periodicite a postupe hodnotení, ako aj obsahu hodnotiacich kritérií a ich vplyvu na výsledok hodnotenia, ako aj ďalšie podrobnosti ustanoví ministerstvo služobným predpisom.

Podľa článku 37 ods. 1, smernice Ministerstva zahraničných vecí SR č. 71/2010 zo dňa 28.6.2010, ktorou sa vydáva kariérny poriadok Ministerstva zahraničných vecí SR, hodnotenie kvality plnenia služobných úloh alebo pracovných úloh zamestnanca (ďalej len "hodnotenie zamestnanca") sa vzťahuje na každého štátneho zamestnanca, vrátane veľvyslanca, zamestnania pri výkone práce vo verejnom záujme, okrem štátneho zamestnanca v politickej funkcii a odborníka ústavného činiteľa.

Podľa článku 37 ods. 2, smernice Ministerstva zahraničných vecí SR č. 71/2010 zo dňa 28.6.2010, ktorou sa vydáva kariérny poriadok Ministerstva zahraničných vecí SR, hodnotenie zamestnanca z hľadiska plnenia služobných alebo pracovných úloh a dodržiavania služobnej disciplíny alebo pracovnej disciplíny vykonáva priamy vedúci zamestnanec v čase jeho zaradenia v ústredí alebo v čase vyslania v zahraničí, a to v kalendárnom roku:

a) pravidelne za obdobie od 1. januára do 31. decembra,

b) nepravidelne za obdobie od:

- vzniku štátnozamestnaneckého pomeru alebo pracovného pomeru do 31. decembra,

- 1. januára do dňa nástupu na vyslanie,

- do dňa nástupu na vyslanie alebo dňa návratu z vyslania do 31. decembra.

Podľa článku 37 ods. 5, smernice Ministerstva zahraničných vecí SR č. 71/2010 zo dňa 28.6.2010, ktorou sa vydáva kariérny poriadok Ministerstva zahraničných vecí SR, hodnotiteľ oboznámi hodnoteného zamestnanca s výsledkom hodnotenia a umožní mu, aby sa k výsledku hodnotenia vyjadril a svoje vyjadrenie zaznamenal do formulára.

Podľa článku 37 ods. 6, smernice Ministerstva zahraničných vecí SR č. 71/2010 zo dňa 28.6.2010, ktorou sa vydáva kariérny poriadok Ministerstva zahraničných vecí SR, hodnotenie vykoná hodnotiteľ v 3 rovnopisoch, pričom jeden rovnopis obdrží hodnotený, jeden si ponechá hodnotiteľ a jeden zašle osobnému úradu na založenie do osobného spisu zamestnanca.

Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal úpravy obsahu pracovného posudku z 27.1.2011 v zmysle § 75 Zákonníka práce.

Súd na základe vykonaného dokazovania, pracovnou zmluvou zo dňa 31.3.2009, č. PZ: 020/2009 a dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 9.3.2010, mal za preukázané, že žalobca bol v pracovnom pomere s Ministerstvom zahraničných vecí SR ako samostatný odborný zamestnanec, s miestom výkonu práce priestory MZV SR v Bratislave, rozšírené o priestory zastupiteľského úradu Moskva. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú od 1.4.2009 do rozhodnutia o zrušení pracovného miesta, najdlhšie však do 31.3.2011. Podľa bodu 6 tejto pracovnej zmluvy bolo dojednané, že pre tento pracovný pomer platia ustanovenia zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme, Zákonník práce a vnútorné predpisy zamestnávateľa. Podľa bodu 9 tejto pracovnej zmluvy žalobca podpisom pracovnej zmluvy potvrdil, že bol oboznámený so všetkými

právami a povinnosťami, ktoré pre neho vyplývajú z tejto pracovnej zmluvy, zo Zákonníka práce, zákona č. 552/2003 Z.z. a zákona č. 553/2003 Z.z. Z opisu pracovnej činnosti žalobcu a z pracovného hodnotenia žalobcu zo dňa 15.3.2011, vypracovaného pri skončení jeho pracovného pomeru mal súd za preukázané, že žalobca v čase od 1.4.2009 - 31.3.2011 bol dočasne vyslaný na výkon práce vo verejnom záujme na ZÚ Moskva, kde vykonával pracovné činnosti remeselné, manuálne alebo manipulačné s prevahou fyzickej práce. Išlo o prácu technika v platovej triede a stupeň 7. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 151/2010 Z.z. tak žalobca vykonával na zastupiteľskom úrade práce vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 552/2003 Z.z. Podľa neho sa na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme vzťahuje zákonník práce len ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. V danom prípade ale osobitný predpis, zákon č. 151/2010 Z.z. v § 27 ustanovuje inak. Ustanovuje, že odporca vykonáva hodnotenie kvality práce vo verejnom záujme a plnenia jednotlivých úloh v rámci tohto vykonávania vo vzťahu k zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme, s tým, že podrobnosti, postup a obsah hodnotiacich kritérií tohto hodnotenia stanoví odporca služobným predpisom. V danom prípade odporca v zmysle svojho vnútorného predpisu, článok 37 Smernice č. 71/2010 zo dňa 28.6.2010, vydanéj na základe § 27 ods. 2 zákona č. 151/2010 Z.z. o zahraničnej službe, vykonal dňa 27.1.2011 hodnotenie žalobcu za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010, pričom bol dodržaný postup upravený v tejto smernici. Žalobca mal možnosť sa k výsledku hodnotenia vyjadriť a obdržal jeho rovnopis. Opravný prostriedok voči tomuto hodnoteniu smernica neupravuje. Na základe uvedeného sa súd stotožnil s námietkou žalovaného, že formulár hodnotenia zamestnanca zo dňa 27.1.2011 nie je pracovným posudkom podľa § 75 Zákonníka práce a neexistuje zákonný nárok na opravu takéhoto hodnotenia. Preto súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti a úspešnému žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.